

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2018. augusztus 28. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt **vádlott** ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2018. január 29. napján kihirdetett .../77. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által - aki 2015. augusztus 31. napjától őrizetben, 2015. szeptember 2. napjától 2018. január 29. napjáig előzetes letartóztatásban volt - az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen 10 000 (tízezer) forint, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s

vádlottat a Miskolci Törvényszék bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdés], s ezért őt, mint visszaesőt 8 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 8 év közügyektől eltiltásra ítélte, s rendelkezett a járulékos kérdésekről is.

A törvényszék ítélete ellen **vádlott** és a védője jelentettek be fellebbezést téves jogi minősítés miatt és a büntetés enyhítése érdekében. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az átiratában annak helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla elsődlegesen azt rögzíti, hogy a törvényszék a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény szabályainak az alkalmazásával folytatta le a büntető eljárást és hozott ítéletet 2018. január 29. napján. Ezt követően, 2018. július 1-jén lépett hatályba az új büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.), melynek 868. § (1) bekezdése kimondja, hogy „E törvény rendelkezéseit - ... - a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntető eljárásokban is alkalmazni kell”. Erre figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletének a felülbírálatát a Be. szabályai szerint végezte el, kiemelve ezen törvény 870. § (1) bekezdésében foglaltakat, mely szerint „Az e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásban az azt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza”.

A bejelentett fellebbezések elbírálására az ítéltábla a Be. 599. §-ában írt nyilvános ülés tűzött, melyen **vádlott** és a védője a fellebbezéseiket fenntartották, a cselekmény életveszélyt okozó testi sértés bűntette kísérleteként való minősítését és a büntetés enyhítését kérték, míg az ügyész az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a törvényszék fellebbezésekkel sérelmezett ítéletét a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást. Beszerezte az

ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, mellyel teljes körűen eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének is.

Az általa rögzített tényállás azonban kis részben hiányos és kis részben ellentétes is az iratok tartalmával [Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pont], ezért azt az ítélet tábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával - az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján - kiegészíti, illetve a helyesbíti a következők szerint:

- A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség a vádirati tényállást 2017. november **20.** napján egészítette ki (tárgyalási iratok 62. számú jegyzőkönyv 12. oldal).
- Az 1. pont alatt írt ítéletet az Ózdi **Városi** Bíróság hozta és a garázdaság büntetettét az 1978. évi IV. törvény 271. § (1), (3) bekezdés **d)** pontja, míg a 2. alatt megjelölt határozat a tártetteként elkövetett rablás büntetettét az 1978. évi IV. törvény 321. § (1), (3) bekezdés **c)** pontja szerint minősítette.
- **sértett** 1962. október 22-én született, s ...a sértett **veje**. („A történeti tények első bekezdése”.)
- A sértett a polgári jogi igényét a 2017. június 17-i tárgyaláson terjesztette elő, mely szerint „kártérítési igényt kívánok előterjeszteni a vádlottal szemben, a sérüléseim miatt nem tudtam dolgozni három hónapig, a munkabér helyett táppénzt kaptam, a így a munkabér és a táppénz közötti különbséget kérem kártérítésként, de a pontos összeget megjelölni nem tudom” (36. sorszámú jegyzőkönyv 14. oldal).
- Az erő mértékegysége kilopond.

Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 592. §-ában felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélet tábla a törvényszék ítéletét ezen helyesített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 593. § (3) bekezdése alapján.

A törvényszék mindenre kiterjedő, meggyőző és a logika szabályainak is mindenben megfelelő indokát adta annak, hogy **vádlott** védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását miért **sértett** - egyéb bizonyítékokkal is megerősített - vallomására alapította. E körben az ítélet tábla csupán két értelemzavaró leírási hibát pontosít. Az ítélet 8. oldal 2. bekezdésében a kés 25 **cm** hosszúságú, sértett pedig az ügy **sértettje** (ítélet 8. oldal 4. bekezdés).

Okszerűen vont következtetést a törvényszék **vádlott** bűnösségére, s törvényes az általa megvalósított bűncselekmény jogi minősítése is. A minősítés vonatkozásában a törvényszék magas színvonalú indokolást adott, mely körben az általa kifejtetteket az ítélet tábla is osztja, melyre figyelemmel **vádlott** és a védője által kért eltérő minősítésre nincs mód, annak a törvényszék által írt indokai helytállósága okán.

A törvényszék többségében helyesen tárta fel a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban további súlyosítóként szükséges értékelni még, hogy **vádlott** a visszaesői minőségének megállapításához szükséges elítélésen túl is volt büntetve, továbbá, helyesen az elkövetés eszközének különösen veszélyes volta a súlyosító körülmény.

A törvényszék a büntetés kiszabása körében helyesen értékelte **vádlott** személyi társadalomra veszélyességét, az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyát, a bűnösségének a fokát és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményeket is akkor, amikor a 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 79. §-ában írt büntetés céljait 8 év börtönbüntetés és 8 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés összehatásával látta elérhetőnek. Ezen - középértéket el nem érő - büntetés inkább enyhe, mint súlyos, ezért annak enyhítése szóba sem kerülhet.

Észlelte az ítélőtábla, hogy a törvényszék **vádlott** előzetes fogvatartásának adatait pontatlanul tüntette fel, ezért azt az őrizet tartamának a rögzítésével pontosította, s egyben a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe az általa az elsőfokú bíróság ítéletének a kihirdetésétől a mai napig eltelt időt is beszámította a Btk. 92. § (1)-(2) bekezdései alkalmazásával.

A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 613. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2018. augusztus 28.

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. előadó bíró,
Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék/77. számú ítélete az ítélőtábla végzésével a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2018. augusztus 28.

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

-kiadó-